

ки, изтървали очарователни шии, разсеяно пазят бунали гърди. А те лукаво поничат отгоре или немирно блъскат напред с розовите си пижолета. Голи и нежни ръце грациозно се подигат за да поправят немирен къдрец на златиста косица. Каква красота за оня, който наблюдава и колко приятност за онай, която тъжко за наблюдение го прави? Из подкъсена рокля кокетно играят едва замрежени крака, весело играят на височите си токчета около други в ботуши с желание да ги досегнат и със страх да ги не доближат.

И тая озаконена голота или като лека и приятна шега, като тих пролетник, който раздухва, но недодухва пепелта около вечният огън на живота. Като в мъгла той се усмихва и свети в мрака на луда страст. Всички го виждат, а никой не смее да говори за него, а само с тихи усмивки известяват за неговото присъствие.

Женското царство е гора от тоалети едва допряли нежност до още по-нежно тело, което, секаш, иска всяка минута да се отхрве от него. Женското тело е птичка, която гори за простори, а се страхува да напусне нежната си обвивка.

Жената открива лицето и шията си цели; гърдите — най-много до началото на междугръдената долина, отгдето мъжкото въображение се спушта с главоломна страст към тъмната пазва; пещите си открива до горната половина — до гдето стръмният им все още бега на вън от общата отвесина на телото: краката до завоя на прасците, а ръцете до раменете.

Защо ли жената само до там се оголва? Дали защото само тези части от телото ѝ съблазняват мъжкото око или защото се срамува по-вече да се оголва? Едва ли ще да е от некакъв срам, защото най-лесно е за човека да се пресрамва, а още по-лесно е това за жената като полово същество. И не от срам животните, в това число и човека, крият своите полови части. А това ще да е от страх да не ги повредят. Че без тях животът е една безсмыслица. Затова, може би природата така грижливо ги прикрила.

В българските народни песни често се пее за „бела гушка“ за „бело лице“, за „бели крака“, но не е забравено и „тънко кръстче“. Това ни навежда на мисълта, че целото женско тело съблазнява мъжа, обаче, не всички части еднакво важни за това. Нашата жена разголва ония части от телото си, които осветени от природата като допирни точки за разпалване с мъжкото тело при извършване на половия акт. Едни от тях (лицето, шията и началото на междугръдената долина) са палащи точки, а други (част от пещите, част от краката,